ველური ვაზის Vitis vinifera ssp sylvestris Gmel. (Beck.) ამპელოგრაფიული და ფენოლოგიური ფაზების მსველობის შესწავლა ჯიღაურას ექსპერიმენტულ ბაზაზე

შენგელი კიკილაშვილი-აგრარულ მეცნიერებათა მაგისტრი, კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის მევენახეობა-მეღვინეობის ფაკულტეტის სპეციალისტი,

ლევან უჯმაჯურიძე-სოფლის მეურნეობის აკადემიური დოქტორი, სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის დირექტორი,

ლონდა მამასახლისაშვილი-სოფლის მეურნეობის აკადემიური დოქტორი, სოფლის მეურნობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის მევენახეობა-მეღვინეობის კვლევითი სამსახურის მთავარი სპეცია– ლისტი,

შალვა კენჭიაშვილი-სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის მევენახეობა-მეღვი– ნეობის კვლევითი სამსახურის აგრონომი.

დავით მაღრაძე-სოფლის მეურნეობის აკადემიური დოქტორი, კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტი.

რეფერატი

საქართველო ერთ-ერთი უძველესი ქვეყანა მსოფლიოში, რომელსაც გააჩნია 8000 წლიანი კულტურა მევენახეობა-მეღვინეობაში, ჯიშური მრავალფეროვნეება და ველური ვაზის გავრცელება ქვეყნის მთელს ტერიტორიაზე. სტატიაში განხილულია საქართველოს ველური ვაზის Vitis vinifera ssp. sylvestris Gmel. საკოლექციო შესწავლის შედეგები, რომელიც განხორციელდა სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო - კვლევითი ცენტრის ჯიღაურას საკოლექციო ბაზაზე და კავკასიის საერთაშორისო უნივერიტეტის მევენახეობა-მეღვი– ნეობის ფაკულტეტზე, შოთა რუსთაველის საქართველოს ეროვნული სამეცნიერო ფონდის მხარდაჭერით. მასში წარმოდგენილია 28 ველური ვაზის ფორმის და 2 საკონტროლო ჯიშის (საფერავი და კაბერნე სოვინიონი) შესწავლის შედეგები, რომელიც შესრულდა საერთაშორისო მეთოდიკების გამოყენებით - კერძოდ: ველური ვაზის 28 ფორმის ამპელოგრაფიული დახასიათება "ვაზისა და ღვინის საერთაშორისო ინსტიტუტის" (OIV) მეთოდიკის შესაბამისად და განვითარების ფენოლოგიური ფაზების მსვლელობის აღრიცხვა.

საკვანმო სიტყვები: ველური ვაზი, ამპელოგრაფია, ფენოლოგია.

შესავალი: საქართველოს ველური ვაზი *Vitis vinifera* ssp *sylvestris* Gmel. წარმოადგენს კულტი– ვირებული ვაზის *Vitis vinivera* L. *sativa* DC.-ს წინაპარს, ევრო-აზიური ველური ვაზის პოპულაციის შემადგენელ ნაწილს და აქვს მნიშვნელოვანი დატვირთვა: ა) როგორც ვაზის დომესტიკაციის საწყისს სამხრეთ კავკასიაში 8000 წლის წინ და შესამლო გასაღებს ამ დომესტიკაცისს პროცესების ასახსნე– ლად; ბ) როგორც დაცვის ობიექტს, შეტანილს საქართველოს წითელ წიგნში; გ) როგორც საინტერესო მცენარეს კლიმატის გლობალური ცვლილებებისა და მავნებელ-დაავადებათა გამძლეობის მქონე გენების/ნიშნების მიების მიმართულებით-ანუ სავარაუდო სასელექციო-საწყის მასალას; დ) როგორც მსოფლიო მევენახეთა მზარდი ინტერესის ქვეშ მყოფ მცენარეს ამჟამად.

საქართველოში ველური ვაზის არსებობისა და გავრცელების შესახებ ინფორმაცია მე-17 საუკუნიდან არსებობს: ჟან შარდენი (მე-17 საუკუნე), ჟ.პ. დე ტურნეფორი (მე-18 საუკუნე), იაკობ რაინგესი (1770-1780), სულხან-საბა (1685-1716), ვახუშტი ბატონიშვილი (მე-18 საუკუნე) და სხვები მოიხსენიებენ ამ მცენარეს გაოცებულები იყვნენ რა ჩვენი ქვეყნის ტყეებში ხეებზე ასული ვაზებით, რომელსაც მოსახლეობა მოიხმარდა. ნ. ვავილოვი (Вавилов, 1931) ველურ ვაზს თვლის კულტურული ვაზის წინაპრად და მისი წარმოშობის არეალად სამხრეთ კავკასიას მიიჩნევს საქართველოს ჩათ– ვლით და ის ამის ერთ-ერთ დადასტურებად იყენებს ველური ვაზის - *Vitis vinifera ssp sylvestris* Gmel. გავრცელებას ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე. ველური და ველურად მოზარდი ვაზის შესწავლა საქართველოში სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ერთ-ერთი მირითადი მიმართულებაა მე-19 საუკუნიდან. მე-20 საუკუნეში მნიშვნელოვან კვლევებს აწარმოებენ ბოტანიკოსები და მევენახეები: ცნობილმა ქართველმა მეცნიერებმა მაქსიმე და რევაზ რამიშვილებმა ექსპედიციების შედეგად მნიშვნელოვანი გენოფონდი შეკრიბეს-400 დასახე– ლების ნიმუში.

ველური ვაზის შესწავლის ახალი ეტაპი დაიწყო მებაღეობის, მევანახეობისა და მეღვინეობის ს/კ ინსტიტუტში, 2003 წლიდან. ექპედიციური გზებით საქართველოს ტერიტორიზე მოძიებული მცენარეები გამრავლდა და ასზე მეტი ფორმა 2014, 2016 და 2017 წლებში გაშენდა სოფლის მეუ– რნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის ჯიღაურას კოლექციაში, რომელთაგან ზოგმა ნიმუშმა 2016 წელს უკვე მოგვცა პირველი მოსავალი, რაც საშუალება იძლევა განხორციელდეს მათი შესწა– ვლა და აღწერა მევენახეობაში გამოყენებული კვლევის თანამედროვე მეთოდებით, მათგან უკეთესი ფორმების გამოვლენა მომავალი სელექციური პროგრამებისათვის და ამ მცენარის დაცვის სტრატე– გიის ჩამოყალიბება, რაც მეტად აქტუალურია მისი დაცვისათვის.

წინამდებარე სტატიის მიზანია წარმოადგინოს იმ კვლევის შედეგები, რომლებიც განხორცი– ელდა ჯიღაურას საკოლექციო ნაკვეთში არსებულ მცენარეებზე 2017– 2018 წლებში ამპელოგრაფიისა და ფენოლოგიური ფაზების მსვლელობის შესწავლის მიმართულებით.

მასალები და მეთოდები

მცენარეული მასალა. ცდაში ჩართული იყო სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის ჯიღაურას ბაზაზე არსებული ველური ვაზის 28 ნიმუში (ცხრილი 1), რომლებიც მომიებული იქნა საქართველოს სხვადასხვა რეგიონიდან. თითოეული ნიმუში წარმოდგენილია 5 მცენარის ოდენობით. შესასწავლად შერჩეულ მცენარეებს შორის 14 იყო მდედრობითი ფორმა და 14 - მამრობითი.

საკოლექციო ნომერი	ფორმის დასახელება	წარმოშობის რაიონი	რეგიონი
3-(5-6)	ასურეთი 01	თეთრიწყარო	ქვემო ქართლი
1-(33-34)	ბაგიჭალა 04/05	დუშეთი	მცხეთა - მთიანეთი
2-(4)	ბაგიჭალა 12	დუშეთი	მცხეთა - მთიანეთი
2-(2)	დელისი 06	თბილისი	შიდა ქართლი
4- (34-35)	ენაგეთი 01	თეთრიწყარო	ქვემო ქართლი
5- (13-14)	თედოწმინდა 03	გორი	შიდა ქართლი
3-(30-32)	თედოწმინდა 04	გორი	შიდა ქართლი
4-(13-17)	თედოწმინდა 22	გორი	შიდა ქართლი
4-(1-3)	თედოწმინდა 23	გორი	შიდა ქართლი
3-(11-15)	თედოწმინდა 25	გორი	შიდა ქართლი
2-(37)	თუშის ტბა 01	საგარეჯო	კახეთი
2-(14)	ლაგოდეხი (მე-60 კმ) 03	ლაგოდეხი	კახეთი
2-(8-9)	მენესო 01	დუშეთი	დუშეთი
2-(30-34)	ნახიდური 02	ბოლნისი	ქვემო ქართლი
2-(-25-26)	ნაახიდური 11	ბოლნისი	ქვემო ქართლი
2-(16-19)	ნახიდური 15	ბოლნისი	ქვემო ქართლი
1-(20-24)	ნინოწმინდა 01	საგარეჯო	კახეთი
1-(16-19)	ნინოწმინდა 02	საგარეჯო	კახეთი
1-(28-32)	ნინოწმინდა 06+07	საგარეჯო	კახეთი
1-(10-13)	ნინოწმინდა 11	საგარეჯო	კახეთი
1-(1-5)	ნინოწმინდა 15	საგარეჯო	კახეთი
2-(10)	სამების სერი 08	ყვარელი	კახეთი
5- (31-34)	სართიჭალა (ფერმა) 07	საგარეჯო	კახეთი
4- (31-33)	სკრა 01	გორი	შიდა ქართლი

ცხრილი 1. კვლევაში ჩართული ველური ვაზის ფორმები

5- (18)	შირიხევი 02	დუშეთი	დუშეთი
5- (19-20)	შირიხევი 03	დუშეთი	მცხეთა - მთიანეთი
5- (7-11)	ჩაჩხრიალა 01	ახმეტა	კახეთი
5- (53)	ჩქუმი 04	ცაგერი	ლეჩხუმი

აგროტექნიკა. კოლექციაში მცენარეთა კვების არე არის 2.3 x 0.75 მ. ვაზი გაფორმებულია შპალერზე. სხვლის სისტემად გამოყენებულია ქართული ორმხრივი ფორმა (ორმაგი გუიო), ორი სანაყოფე რქის დატოვებით (სამამულე ნეკების გარეშე) 18-20 კვირტის ოდენობით, ძირზე. ნიადაგის მოვლისათვის გამოყენებულია რიგთაშორის ბუნებრივი დაკორდებითი სისტემა, ბალახი კრეჭის შემდგომ რჩებო– და ვენახში ნიადაგის ორგანული მასით გამდიდრების მიზნით. ფიტოტექნიკური ღონისძიებები ტარდებოდა იმ სისტემით, რომელიც უზრუნველყობდა ყურძნის გარანტირებული მოსავლის მიღე– ბას. მოსავლის აღება ხორციელდებოდა ყურძნის სრული სიმწიფის ფაზაში.

კვლევის მეთოდემი. ამპელოგრაფიული აღწერა განხორციელდა "ვაზისა და ღვინის საერთაშორისო ორგანიზაცია"(OIV) დესკრიპტორების (OIV, 2009) საშუალებით-გამოყენებული იქნა 48 დესკრიპტორი, რეკომენდირებული ევროპული COST FA1003 პროექტის (East-West Collaboration for Grapevine Diversity Exploration and Mobilization of Adaptive Traits for Breeding", 2010-2014) მიერ, როგორც საბაზისო ნაკრები ჯიშების შესწავლისათვის. მათი საშუალებით შესრულებული იქნა ვაზის ძირითადი ორგანოების - ახალგაზრდა ყლორტი, ახალგაზრდა და ზრდასრული ფოთოლი, ყვავილი, მტევანი, მარცვალი, ყურძნის წვენი/ტკბილი და ვაზის სამეურნეო მაჩვენებლები - აღწერა.

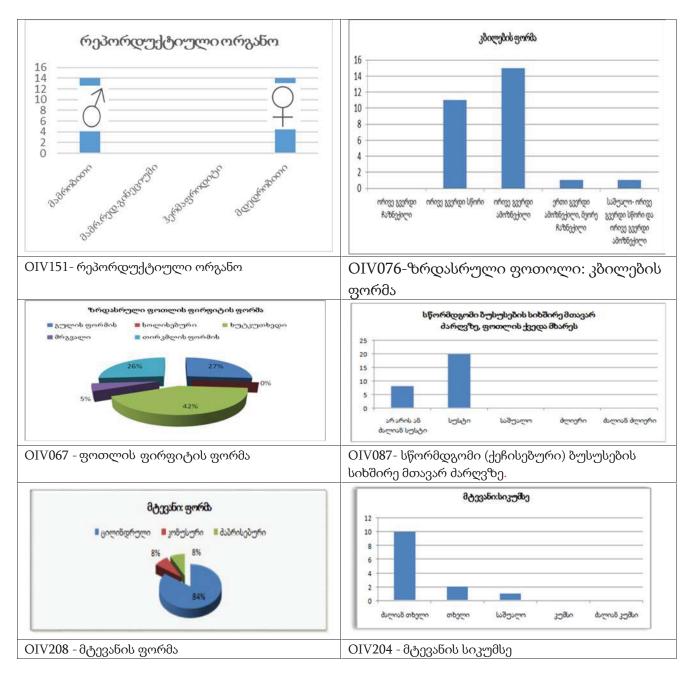
ფენოლოგიური ფაზების მსვლელობის აღწერა განხორციელდა BBCH შკალის (Lorez et al. 1994) გამოყენებით. დაკვირვება მოიცავდა კვირტის დაბერვის და გაშლის, ფოთლის განვითარების, ყვავილობის, სიმწიფის და ფოთოლცვენის ფაზებს. ფენოლოგიურ ფაზების შესწავლა მიმდინარეობდა 2017-2018 წლებში. დაკვირვება დავიწყეთ კვირტის დაბერვის პერიოდიდან (31 მარტი) და დასრულდა ფოთოლცვენის პერიოდის ბოლოს (16 ნოემბერი) რომელიც 7 დღიანი ინტერვალით მიმდინარეობდა.

შედეგები და განზოგადება *ამპელოგრაფიული დახასიათება*

შესწავლილი ფორმების ამპელოგრაფიული მახასიათებლებიდან ყურადღებას გავამახვილებთ შემდეგ მნიშვნელოვან პოლიმორფულ ნიშნებზე (ნახ. 1):

OIV001 – ზრდის კონუსის გახსნილობა. საკვლევმა ველური ვაზის ყველა ნიმუშმა აჩვენა ზრდის კონუსის გახსნილი ფორმა. მსგავსი ნიშანი დაფიქსირდა საკონტროლო ჯიშების: საფერავის და კაბერნე სოვინიონის შემთხვევაშიც. ეს ნიშანი დამახასითებელია ევროაზიური ვაზის Vitis vinifera - სათვის - მათ შორის ველური ვაზის Vitis vinifera ssp. sylvestris - სათვის და განსხვავდება Vitis გვარის სხვა სახეობებისაგან. ის რომ, ჩვენ მიერ შესწავლილ ყველა ნიმუშს ჰქონდა გახსნილი ფორმის ზრდის კონუსი, ადასტურებს მათ კუთვნილებას Vitis vinifera - სათვის და Vitis vinifera ssp. sylvestris - სათვის.

OIV016 - თანამიმდევრული პწკალების რაოდენობა. დესკრიპტორი მნიშვნელოვანი Vitis vinifera ssp. sativa და Vitis vinifera ssp. sylvestis შემთხვევაში, რადგან ერთ-ერთი განმასხვავებელი ნიშანია Vitis-ის სხვა გვარებისგან და მათ გააჩნია ორი ან ნაკლები თანმიმდებრული პწკალი: მსგავსი თანმიმდევრობა ჰქონდათ საკვლე ფორმებსა და საკონტროლო ჯიშებს.

ნახ. 1. ველური ვაზის ამპელოგრაფიული პარამეტრები

OIV051- ახალგაზრდა ფოთლის ზედა მხრის შეფერილობა. ახალგაზრდა ფოთოლის ზედა მხარის შეფერილობა აღმოჩნდა ცვალებადი და ვხვდებით მწვანე, ბრინჯაოსფერ და სპილენძისფერ- მოწი– თალო ფოთლებს - ყვითელი შეფერილობა არ დაფიქსირებულა.

OIV067 - ზრდასრული ფოთლის ფირფიტის ფორმა. ზრდასრული ფოთლი შევისწავლეთ OIV-ის 15 დესკრიპტორის მიხედვით. კვლევაში ჩართულ ფორმებს ახასიათებს ფოთლის ფორმათა მრავა– ლფეროვნება და გამოვლინდა ხუთკუთხედი, გულის ფორმის, მრგვალი და თირკმლის ფორმის ფოთლები, არ გამოვლენილა სოლისებური ფორმა. მაშინ როცა, საფერავს გააჩნია სოლისებური ფო- თლის ფორმა, ხოლო კაბერნე სოვინიონს მრგვალი ფორმის ფოთლის ფირფიტა.

OIV076-კბილის ფორმა. შესწავლის შედეგად გამოვლინდა 11 ფორმა, რომლის ფოთლის კბილებსაც ორივე გვერდი სწორი ჰქონდა, 15 მათგანის კბილების ორივე გვერდი ამოზნექილი იყო, სამების სერი 08-ზე კი დაფიქსირდა კბილები, რომლებიც საშუალო იყო - ორივე გვერდი სწორი და ორივე გვერდი ამოზნექილს შორის მერყეობდა (ნახ. 12); ნინოწმინდა 15-ის ფოთლის კბილების გვერდები ცალი მხრიდან ამოზნექილი, ხოლო მეორე მხრიდან ჩაზნექილი აღმოჩნდა. ეს ფორმა ყურადღებას იქცევს თავისი გამონაკლისებიდან გამომდინარე.

OIV087- სწორმდგომი (აბლაბუდისებური) ბუსუსების სიხშირე მთავარ ძარღვზე, ფოთლის ქვედა მხარეს. ველური ვაზის შემთხვევაში ძირითადად შეუბუსავი იყო ან ახასიათებდა სუსტი შებუსვა.

OIV151 - ყვავილის სქესი. შესასწავლილ მცენარეებს შორის 14 იყო მდედრობითი ფორმა გადახრილი მტვრიანები და განვითარებული გენეციუმი) და 14-მამრობითი (სრულად განვითარებული მტვრია– ნები და არ არის გენეციუმი).

OIV208-მტევნის ფორმა. განეკუთვნება თვალსაჩინოებისთვის ყველაზე ადვილად აღსაქმელ მონა– ცემს, რომელიც დესკრიპტორის მიხედვით ჯგუფდება ცილინდრულ, კონუსურ და მაბრისებულ ფორმებად. ველური ვაზის შესწავლის დროს მირითად შემთხვევაში გამოვლინდა ცილინდრული ფორმის მტევნები (84%), იშვიათად კი - კონუსური (8%) და მაბრისებური ფორმები (8%).

OIV204-მტევანის სიკუმსე. ველური ვაზი არ გამოირჩევა მტევნის სიკუმსით და მისთვის დამახასითებელია თხელი, მეჩხერი მტევანი. ჩვენს კვლევაში ჩართულ ფორმების შემთხვევაში თხელი მტევნები ჰქონდა 10 მათგანს - მსგავსად საფერავისა. ძალიან თხელი მტევანი აღმოაჩნდა 2 ფორმას, ისეთივე როგორიც აქვს სხვა ვაზის ქართულ ჯიშებს (მაგალითად, კამურ თეთრს). ნინოწმინდა 01შემთხვევაში კი დაფიქსირდა საშუალო სიკუმსის მქონე მტევანი. არცერთ ფორმას არ ჰქონდა კუმსი და ძალიან კუმსი მტევნები, რასაც არცთუ იშვითად ვხვდებით ვაზის კულტივირებულ ჯიშებში (მაგ. ალიგოტე და სხვა) (მაღრამე და სხვ. 2017).

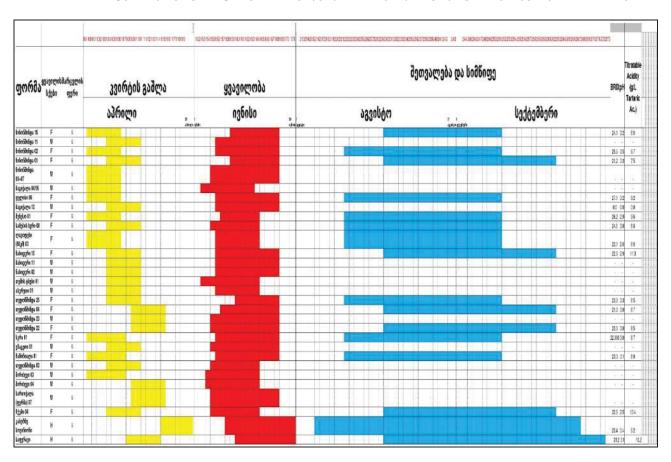
ფენოლური ფაზების მსვლელობა

ჯიღაურას საკოლექციო ბაზაზე არსებულ ფორმების ფენოლოგიური მახასიათებლების შესწა– ვლისას აღმოჩნდა, რომ მათი კვირტის გაშლის ფაზა შედარებით ადრე იწყება, ვიდრე კულტი– ვირებული ვაზის ჯიშების შემთხვევაში. ისინი ვეგეტაციას იწყებენ მარტის ბოლოს-აპრილის დასა– წყისში, მაშინ როცა საკონტროლო ჯიშებზე აპრილის შუა პერიოდში დაფიქსირდა კვირტის გაშლა თუმცა ქართულ ვაზის ჯიშებში ვხვდებით სავეგეტაციო პერიოდის გვიან დაწყებასაც მაგ: შავთხილა, ძაღლიარჭამა (მაღრაძე და სხვ. 2017).

ყვავილობის პერიოდი ვაზისთვის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ეტაპია მისი ვეგეტაციის მანმილზე და ეს უფრო საყურადღებოა ველურ ვაზთან მიმართებაში მისი ორსახლოვანი ბუნებიდან გამომდინარე. საინტერესო იყო, თუ რამდენად ემთხვევა ეს პერიოდი არა მარტო უშუალოდ ველურსა და კულტურულ ვაზის შემთხვევაში, არამედ ჰქონდა თუ არა კვეთა სხვადასხვა რაიონში მომიებულ ველური ვაზის ფორმებს. დაკვირვებამ გვიჩვენა, რომ ყვავილობა ველური ვაზის ფორმე– ბმა 5 ივნისიდან დაიწყეს და 16 ივნისს დაასრულეს (ნახ. 2). ეს პერიოდი მოცავს როგორც მდე– დრობითი, ასევე მამრობით ფორმების ყვავილობას. საკონტროლო ჯიშებში ყვავილობამ 9 ივნისიდან 22 ივნისამდე გასტანა. ანუ ველური ვაზის და კულტივირებული ჯიშების ყვავილობის პერიოდი ერთმანეთს ემთხვევა, რაც ხდება მიზეზი მათი გადამტვერვის.

საკვლევმა ფორმებმა შეთვალება დაიწყეს 10 აგვისტოდან და სიმწიფეს 19 სექტემბრისთვის მიაღწიეს. საფერავმა შეთვალება დაიწყო 17 აგვისტოდან და 23 სექტემბრისთვის მიაღწია სიმწიფეს. კაბერნე სოვინიონის შემთხვევაში შეთვალების დასაწყისად განისაზღვრა 10 აგვისტო და სიმწიფედ კი-18 სექტემბერი. მიხედავად ველური ვაზის ადრეული შეთვალებისა, მათი სიმწიფის ფაზის გადაკვეთა საკონტროლო ჯიშებთან შესამჩნევია.

სავეგეტაციო პერიოდზე დაკვირვება დასრულდა ფოთოლცვენის დამთავრებასთან ერთად, რომელიც ველური ვაზის ფორმებისათვის 10-16 ნოემბერი აღმოჩნდა. ამავე პერიოდში დაასრულა ფოთოლცვენა კაბერნე სოვინიონმა და საფერავმაც.

ნახ. 2. ფენოლოგიური ფაზების მსვლელობის შკალა იულიუსის კალენდრის ბაზაზე

ველური ვაზის 28 ფორმისთვის შეიქმნა ილუსტრირებული ამპელოგრაფიული კატალოგი. კვლევის შედეგებზე დაყრდნობით შ. კიკილაშვილის მიერ მოამზებული და დაცული იქნა სამაგი– სტრო ნაშრომი.

განზოგადებები და დასკვნები

საქართველოს ველური ვაზის *Vitis vinifere sylvestris* ფორმების ამპელოგრაფიული შესწავლის შედეგად შეგვიძლია დავასკვნათ:

- ველურ ვაზისთვის ფოთოლი ძირითადად სამ ან ხუთნაკვთიანია და საკმაოდ მრავალფეროვანი ფორმის გვხვდება. მნიშვნელოვანია, რომ ძირითად შემთხვევაში არ ვლინდება მთავარი ძარ– ღვის ანტოციანური შეფერვა ფოთლის ზედა მხარეს, და თუ გამოვლინდა-ყუნწის არეში და იშვიათად პირველ განტოტვამდე.
- საინტერესო ფაქტია ველურ ვაზში რეპროდუქტიული ორგანო, რომელიც მდედრობითი ან მამ– რობითი ფორმისაა. მამრობითი ყვავილედის ყვავილობა ძალზე ინტენსიურია, რაც გაპირობებულია მისი დამტვერვის ფუნქციიდან გამოდინარე.
- შესწავლილი მცენარეებისთვის დამახასიათებელია მოკლე, მეჩხერი, მცირე წონის მტევნები და მარცვლები. მიუხედავად იმისა, რომ მოხდა ვაზის კულტივირება–ვენახში კომპლექსური აგროტექნიკური სამუშაოების ჩატარება, რწყვა და სხვა, ფორმებს არ დაუკარგავს ეს მახასიათებლები, რაც მიგვითითებს მათ გენეტიკურ გაპირობებულობაზე და გვაფიქრებინებს ველური ვაზის გაკულტურების პროცესის რთულ და შრომატევად გზაზე.

ფენოლოგიური ფაზებიდან გამომდინარე შეგვიძლია დავასკვნათ:

 Vitis sylvesris კულტურულ ვაზთან შედარებით სავეგეტაციო პერიოდს ადრე იწყებს მიუ– ხედავად ერთნაირი ნიადაგისა და კლიმატური პირობებისა.

- ველური და კულტურული ვაზის ყვავილობის პერიოდი ერთმანეთს კვეთს. ამიტომ, მოსაზრება იმის შესახებ, რომ შესაძლებელია ადგილი ჰქონოდა კუტურული ვაზის ჯიშების ველურით გადამტვერვას ბუნებრივად დასტურდება ექპერიმენტულად.
- კულტურულ ვაზის ჯიშების უმეტესობასთან შედარებით ველური ვაზის ფორმები ადრე აღწევეს სიმწიფის პერიოდს და გამოირჩევა შაქრების დაგროვების მაღალი უნარით.

შენიშვნა:

სამუშაო შესრულდა: 1) კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის ქართული მევენახეობა-მეღვინეობის ფაკულტეტის სტუდენტის შ. კიკილაშვილის სამაგისტრო ნაშრომის მიხედვით, რომელიც დაფინანსდა შოთა რუსთაველის საქართველოს ეროვნული სამეცნიერო ფონდის მაგისტრთა სასწავლო-კვლევითი პროექტების 2017 წლის საგრანტო კონკურსისა (MR2017_4.1_11) და სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის თემატიკის ფარგლებში.

გამოყენებული ლიტერატურა

ასათიანი ლ. 1978. ვაზის კულტურასთან დაკავშირებული ლექსიკა ქართულში. თბილისი. გვ. 86-91.

- გამბა, ჟაკ ფრანსუა. 1987. მოგზაურობა ამიერკავკასიაში. თბილისი. 225 გვ.
- მაყაშვილი ა. 1961. ბოტანიკური ლექსიკონი. მცენარეთა სახელწოდებანი. თბილისი. საბჭოთა საქართველო. გვ. 260
- მაღრაძე დ., მდინარაძე ი., ჭიპაშვილი რ., აბაშიძე ე., კიკილაშვილი შ., ბარათაშვილი მ., ვიბლიანი მ., ხარიტონაშვილი ლ., ბიწაძე ნ. 2017. სკრის კოლექციის ამპელოგრაფიული კატალოგი. თბილისი. გვ. 5-342.
- რაინგენსი ი. 2002. მოგზაურობა საქართველოში. ქართულად თარგმნა გელა გელაშვილმა. თბილისი. გვ. 131-157.
- სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო კვლევითი ცენტრი www. srca.gov.ge
- ტურნეფორი ჟ. 1988.მოგზაურობა აღმოსავლეთის ქვეყნებში. თბილისი. გვ 47-70
- ფრუძე ლ. 2016. საქართველოს მევენახეობისა და მეღვინეობის ისტორია. წიგნი მეორე: მევენახეობა. თბილისი. გვ. 38-64
- შარდენი ჟ. 2014. მოგზაურობა საქართველოში (თარგმანი ვასილ ბარნოვი). თბილისი გვ. 36-58.
- ჯავახიშვილი ივ. 1986. საქართველოს ეკონომიკური ისტორია. წიგნი მეორე (გამოყენებული იყო: თხზულებანი თორმეტ ტომად. ტომი V). თბილისი. გვ. 308-311
- Вавилов Н. И. 1931. Дикие родичи плодовых деревъев азиатской части СССР и Кавказа и проблема происхождения плодовых деревъев**. Труды по прикладной ботанике, генетики и селекций, т. 36. №3. [Было применено издание: Акадумик Н. И. Вавилов –Избранные труды в пяти томах. Том II. Изд-во Академии Наук СССР. Москва- Ленинград. 1960. Стр. 343-361.]
- Maghradze D., Failla O., Imazio S., Becilieri R., Chipashvili R., Rubio O. R., Quattrini E., This P., Scienza A. 2011. Wild grapevine in Georgia. Origini della Viticolture. 183-107.
- OIV 2009. Descriptor list for grape varieties and Vitis species (2nd edition). Office International de la Vigne et du Vin (OIV), Paris.
- Rustioni, L., Maghradze, D., Popescu, C.F., Cola,G., Abashidze, E., Aroutiounian, R., Brazão, J.; Coletti, S., Cornea,V., Dejeu, L., Dinu, D., Eiras Dias, J.E., Fiori, S., Goryslavets, S., Ibáñez, J., Kocsis, L., Lorenzini, F., Maletic,E., Mamasakhlisashvili, L., Margaryan, K., Mdinaradze, I., Memetova, E., Montemayor, M.I., Muñoz-Organero, G., Nemeth, G., Nikolaou, N., Raimondi, S., Risovanna, V., Sakaveli, F., Savin, G., Savvides, S.,Schneider, A., Schwander, F., Spring, J.L., Pastore, G., Preiner, D., Ujmajuridze, L., Zioziou, E., Maul, E.,Bacilieri, R., Failla, O., 2014: First results of the European Grapevine collections' collaborative network validation of a standard eno-carpological phenotyping method. J. Vitis 53 (4): Pg 219–226.
- Zdunic G., Maul M., Eras Dias L. E., Muňoz Organero G., Carka F., Maletc E., Savvides S., Janke G. G., Nagy Z. A., Nikolic D., Iveniševic D., Beleski K., Maraša V., Mugoša M., Koodzulovic V., Radic T., Hančević K., Mucalo A., Lukšić K., Butorac L., Maggioni L., Schneider A., Schneider T and Lacombe T. 2017. Guiding princioles for identification evaluation and conservation of Vitis vinifera L. subsp.sylvestris. Vitis 56. Pg.127-131

Ampelographic and phonological study of Genotypes of Wild Grapevines Vitis vinifera ssp. sivestris Gmel. in the Jighaura Germplasm Repository

Sh. Kikilashvili, L. Ujmajuridze, L. Mamasakhlisashvili, Sh. Kenchiashvili, D. Maghradze

Key words: Wild vine. Ampelography. Phenology

Abstract

Georgia is one of the oldest country of the World in which the history of wine making and viticulture began 8000 years ago. The country owns 525 autochthonous varieties of grapes taking the starting point from the wild grape *Vitis vinifera* ssp *sylvestris* Gmel. That is why the investigation of the wild grapevine has crucial purpose to learn biodiversity of this plant, to describe its ampelographic diversity and trying to make strategy about preservation. In this article are provided the results of investigation of 28 genotypes of wild grapevine, originated from Kakheti, Kartli and Lechkhumi provinces of Georgia and planted in Jighaura collection of the Scientific – Research Center of Agriculture. The study has been done by the modern methods of ampelography, phenology, in 2017 and 2018. Two well-known cultivars Saperavi (N) from Georgia and Cabernet Sauvignon (N) from France have been used as a control varieties. The research was done at Caucasus International University and the Scientific – Research Center of Agriculture during 2017-2018 vegetative seasons and has been supported by Shota Rustaveli National Science Foundation.